

Tillæg

til

STATISTISK TABELVÆRK,

TREDIE RÆKKE, ATTENDE BIND,

indeholdende

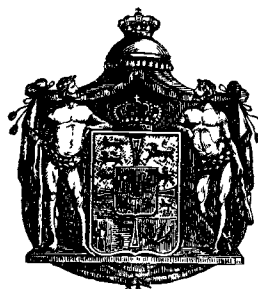
Populationskaart over Kongeriget Danmark for Aaret 1870

samt for Aarene 1855 og 1845,

med tilhørende Forklaring.

Udgivet af det statistiske Bureau.

KJØBENHAVN.

BIANCO LUNOS BOGTRYKKERI.

1874.

Da. 3
col. 623

Nærværende Samling af Populationskaart bestaaer dels af en ny Udgave af to i Aaret 1857 i Forbindelse med Statistisk Tabelværk, Ny Række, 12te Bind udkomne Kaart over det danske Monarkis Befolkning i Aarene 1845 og 1855, dels af et nyt, af Kaptain i Generalstaben C. Meldahl udarbejdet, Populationskaart over Kongeriget Danmark for Aaret 1870. I de følgende Bemærkninger, der have til Hensigt at gjøre Forstaaelsen af Kaartene saa let som mulig, gjenoptages en Del af de Forklaringer, som ledsagede de to ældre Kaarts første Udgave. (Til disse Forklaringer henvises der udelukkende, for saa vidt angaaer den paa de to ældre Kaart givne Fremstilling af Befolkningsforholdene i Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg m. m.)

Kaartene omfatte baade Kjøbstad- og Landbefolkningen, men fremstille Populationsforholdene paa en særegen Maade for hver af disse to Hovedgrupper.

I. Kjøbstadbefolkningen.

Foruden Indvaanerne i selve Kjøbstæderne er hertil regnet Befolkningen paa de Jorder, der umiddelbart høre under Kjøbstæderne, og endvidere for Aaret 1870 ogsaa tre Kjøbstæders Landdistrikter, nemlig Flengmarken ved Roskilde samt Sorøs og Skjelskørs Landdistrikter.

Endelig ere ogsaa Indbyggerne af følgende Byer, der ikke ere Kjøbstæder, regnede med til Kjøbstadbefolkningen, nemlig:

Frederiksberg (henlagt til Kjøbenhavn),
Sundbyerne paa Amager (henlagte til Kjøbenhavn, dog kun for Aaret 1870),
Dragør,
Hørsholm,
Frederiksværk,
Udesundby (henlagt under Frederikssund, dog kun for Aaret 1870),
Nørre Sundby,
Løgstør,
Silkeborg (paa Kaartene for 1855 og 1870),
Marstal.

Hovedstaden er saaledes antaget at have 129,300 Indvaanere i 1845, 147,933 i 1855 og 204,943 i 1870.

Fordelingen af den her omhandlede Befolkning er fremstillet derved, at enhver By er betegnet paa Kaartene ved en Cirkelflade, hvis Areal er proportionalt med Byens Folkemængde. For at gjøre denne Betegnelsesmaade saa fremtrædende som mulig, ere disse Cirkler ganske sorte og i Forhold til Kaartenes Maalestok af betydelig Størrelse. Paa Kaartet for 1870 findes tilføjet en Skala, der viser Forholdet mellem Kjøbstædernes Folketal og deres Signaturers Diametre.*)

---

*) Ideen til denne Fremstillingsmaade skyldes den tyske Geograf Petermann, der saa vidt vides først har benyttet den ved et Kaart over den pyrenæiske Halvø.

II. Landbefolkningen.

Ved Fremstillingen af Landbefolkningens Fordeling er man gaaet ud fra den specifikke Befolkning, hvorved her forstås Antallet af Beboere paa en geografisk Kvadratmil (9987,27 Tønder Land à 14,000 gamle danske Kvadratalen), og den er udført efter følgende Princip:

Hele Landet er blevet inddelt i mindre Dele, hvis Grændser og Midtpunkter (Tyngdepunkter) ere afsatte paa Kaartet, der oprindeligt er udarbejdet i større Maalestok, og den specifikke Befolkning er overalt beregnet særlig for hver enkelt af disse Dele. Naar man nu i Midtpunktet af hver af dem tænker sig oprejst en lodret Linje, hvis Højde er proportional med den paagjældende Dels specifikke Befolkning, ville disse Linjers Endepunkter bestemme en kontinuerlig krum Flade, der fremstilles paa Kaartet efter den ved Nutidens topografiske Arbejder almindeligt anvendte Methode, nemlig ved horizontale ækvidistante Kurver. Af disse Kurver ngiver den laveste (der paa Kaartene er mærket med Tallet 5) en specifik Befolkning af 500, den næste (betegnet med Tallet 10) af 1000, den tredje (betegnet med Tallet 15) af 1500 og saaledes videre med Mellemrum af 500. Alle Kurver blive følgelig Grænselinjer mellem de Landstrækninger, hvor den specifikke Befolkning er mindre, og dem, hvor den er større end den, som angives af den paagjældende Kurve.*) De mindre Dele, hvis specifikke Befolkning man har lagt til Grund for Kaartenes Konstruktion, ere i Kongeriget Landsognene enten tagne enkeltvis eller samlede to eller tre, hvor dette gjordes tilraadelig paa Grund af Soggenes Lidenhed, forviklede Grænseforhold, eller hvor det gjaldt om at fordele kunstige Sammenhobninger (Sindssygeanstalters, Fængslers o. s. v. Befolkninger) paa større Omraader.

For større Tydeligheds Skyld ere Kaartene farvelagte. De Egne, hvis specifikke Befolkning falder mellem 2000 og 3000 Indvaanere ere holdte hvide, de folkerigere Egne ere anlagte med røde Farver, der tiltage i Styrke, eftersom Befolkningstætheden tiltager, de mindre befolkede Egne ere derimod anlagte med brune Farver, der tiltage i Styrke, eftersom Befolkningstætheden aftager. Hver Farvetone omfatter en Stigning paa 1000 dog kun indtil 5000, ud over hvilken Grænse alt er angivet med samme stærke Zinnoberfarve. I øvrigt henvises til den grafiske Forklaring af Farvelægningen, der findes paa Kaartet for 1870, hvor hvert lille Kvadrat fremstiller 1 geografisk Kvadratmil.

Da imidlertid Fortroligheden med Brugen af saadanne Kurvekaart endnu ikke kan siges at være almindelig, skulle vi ved et Par Exempler, alle hentede fra Kaartet for 1855, antyde, hvorledes Læsningen kan finde Sted.

1ste Exempel. Hvorledes ere Befolkningsforholdene, naar man i en ret Linje bevæger sig mod vest fra Byen Vejle? Befolkningen aftager fra Byens Omegn, hvor der findes en specifik Befolkning af over 3000, ud i Heden, hvor 500-Kurven omgiver en Strækning, der har en mindre specifik Befolkning end 500. Længere vesterpaa stiger Befolkningen igjen, uden dog i den her omhandlede Linje at naae til 1000 Indbyggere paa Kvadratmilen, og synker endelig ude ved Vesterhavet atter ned under 500. Tæt ved Vejle aftager den specifikke Befolkning meget hurtigt — da Kurverne her kun have ringe indbyrdes Afstand —, for dernæst jævnt at formindskes fra 2500 til 1500. Faldet fra 1500 til 500 er derimod igjen temmelig pludseligt.

Exempel 2: Hvorledes er Befolkningen paa Terrainet mellem Sorø, Ringsted og Næstved? Vest for denne Egn skyder sig en Kurve op mellem Sorø og Slagelse; denne Kurve er — da den findes i det hvide Bælte — Grænselinje mellem Egne — der have under og over 2500 Indvaanere paa Kvadratmilen. Det sees endvidere,

---

*) Denne Fremstillingsmaade er først angiven af Gehejme-Etatsraad C. Andræ og første Gang praktisk bleven udført i det Større paa Populationskaartene for 1845 og 1855 af daværende Lieutenant i Sø-Etaten N.F. Ravn. Den kan nu siges at have vundet almindeligere Anerkjendelse og Udbredelse, efter at der paa Grundlag af det samme Princip er udarbejdet Populationskaart over Mellem-Europa (Petermanns Geographische Mittheilungen 20 Bd. 1874 I), over Europa og over hele Jorden (35stes Ergänzungsheft til fornævnte Tidsskrift).

at den indeslutter Strækninger, hvis specifikke Befolkninger ere under 2500, idet den specifikke Befolkning udenfor og vestenfor Kurven stiger og det endog til over 3000 ved Slagelse. Altsaa har Egnen mellem Sorø, Ringsted og Næstved en specifik Befolkning, der overstiger 2500. Samme Resultat vil man komme til ved Betragtning af den 2500-Kurve, der fra Ringsted strækker sig mod nordvest omsluttende Hallebymose-Partiet, hvor den specifikke Befolkning endog falder til under 2000; og ligeledes ved Betragtning af den 2500-Kurve, der løber østen for Ringsted og Næstved, og øst for hvilken der findes to svagtbrune Partier med under 2000 Indvaanere paa Kvadratmilen.

Exempel 3: Hvorledes ere Befolkningsforholdene i Sallingland? De Kurver, der løbe her, betegne samtlige 1500, eftersom de befinde sig i det lysebrune Bælte. Byen Skive ligger i en Egn, hvis specifikke Befolkning overstiger 1500, thi syd for den Kurve, der næsten berører Byen, synker den specifikke Befolkning ned til 1000 og derunder. Tallet 15 nordvest for Skive staaer i en Egn, der har en ringere specifik Befolkning, fordi den skilles ved en Kurve fra den Egn, hvori Skive er beliggende, og hvor der, som før viist, er over 1500 Indvaanere paa Kvadratmilen. Den nordøstlige Del af Sallingland har derimod igjen en specifik Befolkning paa over 1500.

Fordelene ved disse Kaart ere, dels at de hvert for sit Tidspunkt, med større Overskuelighed end Tabeller ere istand til, give et Billede af den daværende Fordeling af Befolkningen, dels at de netop paa Grund af denne deres Egenskab lette Sammenligningen mellem Forholdene til de forskellige Tider og altsaa tydeligere fremstille Bevægelserne i Befolkningsforholdene. Tildels netop paa Grund af disse Fortrin vilde en detailleret Fremstilling i Ord af Kaartenes Indhold ikke alene blive temmelig overflødig, men tillige i høj Grad vidtløftig og trættende; man skal derfor i det Følgende kun fremkomme med mere almindelige Betragtninger og blot eksempelvis trænge ind i nogle Enkeltheder,

De bedst befolkede Egne findes paa Sjælland omkring Kjøbenhavn, paa den fyenske Øgruppe om Svendborg og i Aaret 1870 om Marstal paa Ærø. Paa Laaland og Falster udgjøre de forholdsvis større Strækninger, men findes dog især om Saxkjøbing og Stubbekjøbing. I Jylland fremtræde de i det først betragtede Aar, 1845, i Nærheden af Aarhus, Horsens, Vejle, Fredericia, paa Fanø og pletvis i de vestlige Limfjordsegne; men allerede i 1855 have Aarhus, Vejles og Fredericias Omegne distanceret de øvrige Partier og endelig i 1870 har Aarhus Omegn vundet Forspring foran alle de øvrige.

Paa den fyenske Øgruppe findes i alle Aarene overalt en højere specifik Befolkning end 1500. Under denne Grænse synker Befolkningen paa Laaland og Falster i Aaret 1845 kun paa 2 Steder, nemlig ved Rødby og paa Botø; i de følgende Aar ere ogsaa disse Egne naaede højere op. Paa Sjælland have i 1845 Partierne ved Issefjordens Indløb, ved Tidsvilde og Skovegnene vest for Esrom Sø en specifik Befolkning, der er lavere end 1500, og af disse tyndtbefolkede Partier gjenfindes endnu de to, om end formindskede, paa det nyeste Kaart. Den midterste Del af Bornholm opnaaer først 1870 en specifik Befolkning af over 1000. I Jylland er der alle tre Aar store Strækninger af Hede, Klit og Mose, hvis specifikke Befolkning ikke overstiger 500.

De godtbefolkede Egenes specifikke Befolkning nærmer sig i de tre Aar successive til:

6500, 7500 og 8500 paa Sjælland,
2500, 3000 og 3000 paa Bornholm,
5500, 6500 og 7000 paa den fyenske Øgruppe,
3000, 3500 og 4000 paa Laaland-Falster,
3000, 3500 og 5000 i Jylland.

De sletbefolkede Egenes specifikke Befolkning holder sig derimod i de tre Aar under:

1000, 1000 og 1500 paa Sjælland,
 1000, 1000 og 1500 paa Bornholm,
 2000, 2000 og 2000 paa den fyenske Øgruppe,
 1500, 2000 og 2000 paa Laaland-Falster,
 500, 500 og 500 i Jylland.

Der findes saaledes, idet vi ved denne Sammenligning have udelukket de mindre Øer, der kun omfatte et enkelt Sogn eller en Del deraf, nemlig: Saltholm, Bogø, Askø o. s. v., paa

	i 1845	i 1855	i 1870	
Sjælland	11	13	14	forskjellige Kurver
Bornholm	3	4	3	do.
den fyenske Øgruppe . .	7	9	10	do.
Laaland-Falster	3	3	4	do.
i Jylland	5	6	9	do.

Heraf sees, at Befolkningen er jævnest fordelt paa de mindre Øer Bornholm og Laaland-Falster, og at Jylland trods sin betydelige Udstrækning og sine overordentlig vexlende Naturforhold ikke frembyder en saadan Forskjellighed med Hensyn til Befolkningstætheden som det $3\frac{1}{2}$ Gang saa lille Sjælland, ja at der paa Halvøen først i det sidste Aar findes en lignende Forskjellighed som paa den mere end 7 Gange mindre fyenske Øgruppe. Den store Forskjellighed paa Sjælland maa selvfølgelig tilskrives Hovedstadens Indflydelse.

Endvidere vil man bemærke, at der over hele Landet i 1845 fandtes 13, i 1870 17 forskjellige Kurver, og deraf kunne slutte, at Uligheden i Befolkningens Fordeling er i Stigende.

For dernæst at undersøge, hvorledes Fordelingen af Befolkningen stiller sig med Hensyn til hele Landets og de enkelte Deles specifikke Middelbefolkninger, ere disse udregnede for de 3 Aar og desuden for større Fuldstændigheds Skyld ogsaa efter to tidligere Folketællinger, nemlig for Aarene 1840 og 1801.

Den specifikke Middelbefolkning.

Landdistrikterne exkl. Søplanen.	Geogr. Kvadratmil	1870	1855	1845	1840	1801 ⁵
Sjælland ¹	123,14 ⁴	2936	2677	2462	2335	1663
Møen	4,07	3177	3016	2805	2621	1859
Bornholm	10,07	2084	1873	1772	1678	1348
Falster	8,42	2707	2505	2256	2161	1599
Laaland	20,67 ⁴	2538	2424	2233	2120	1624
Fyen	54,23 ⁴	3011	2689	2563	2469	1761
Langeland	4,91	3433	3123	3033	2893	2032
Ærø ²	1,44	5170	4819	4413	4130	3359
Alle Øerne	226,96	2900	2644	2459	2341	1689
Jylland ³	447,96	1501	1248	1131	1078	771
Hele Kongeriget	674,92	1972	1716	1576	1502	1077

Anm. 1. Frederiksberg Sogn og Sundbyerne i Taarnby Sogn paa Amager ere optagne under Hovedstaden. Dragør er regnet til Kjøbstæderne. Flengemarken ved Roskilde er lagt ind under Roskilde. Hørsholm og Frederiksværk ere be-

Den specifikke Middelbefolkning i Kongerigets Landdistrikter synes altsaa at være i en stadig Tiltagen: i de første 39 Aar voxede den gennemsnitlig med 11 Mennesker aarlig; i de følgende 5 Aar med 15, i de næste 10 Aar med 14 og i de sidste 15 Aar med 17 aarlig. Den kan altsaa for Øjeblikket antages at overstige 2000. I de tre Aar, for hvilke der foreligge Populationskaart, falder den mellem 1500 og 2000, og Overgangen fra de Egne, der have en lavere, til dem, der have en højere specifik Befolkning end Middelbefolkningen, maa altsaa søges i disse Bælter, i 1845 nærmest ved 1500-Kurven, i 1855 omtrent midt imellem 1500- og 2000-Kurverne og i 1870 næsten sammenfaldende med denne sidste. Ved et Blik paa Kaartene sees det, at Befolkningstætheden paa Sjælland, den fynske Øgruppe, Laaland og Falster, naar nogle mindre Partier undtages, i alle 3 Aar er større end Landets i det Hele, at paa Bornholm Øens mellemste Del, næsten dens Halvdel, er tyndere, medens dens østlige og vestlige Egne ere tættere befolkede, og at i Jylland foruden den sydøstlige Del kun enkelte Pletter, hovedsagelig i Limfjordsegnene og i Hjørring-Partiet, have en Befolkningstæthed, der overstiger Landets Middelbefolkning. Den Linje, der i Jylland adskiller den sydøstlige højere befolkede Del fra Resten af Halvøen, skyder sig i nordøst udenom Kaløvig, gaaer derfra i forskellige Bugter norden om Randers, og slynger sig derpaa i sydvestlig Retning omtrent midt mellem Skanderborg og Silkeborg, 1½—2 Mil vest for Vejle ned til Landets Sydgrænse, som den overskærer omtrent midt i Halvøen (i de første Aar dog lidt østligere). Ved Aarhus indtager det højere befolkede Land ¼ af Halvøens Bredde, paa den øvrige Strækning mellem ¼, ⅓ og ½. Det udvider sig i Aarenes Løb lidt paa det svagere befolkede Terrains Bekostning, en Udvidelse, der tydeligst træder frem vestlig for Aarhus, nordøstlig for Randers, nord for Kaløvig og syd paa fra Vejle. Den endnu afsondrede Strækning, hvis Befolkning overstiger Middelbefolkningen, og som snarest kan ventes at ville blive forenet med det her beskrevne større Komplex, er Partiet nord for Silkeborg og opad imod Viborg.

Lignende Betragtninger kunde gennemføres med Hensyn til de enkelte Landsdeles Middelbefolkninger, men vilde her føre for vidt.

Ogsaa paa en anden Maade kunde der ved Hjælp af Kaartene erhverves et Overblik over Befolkningens Fordeling, nemlig ved at udmaale Arealerne, der ere beliggende mellem to og to Kurver. Det hermed forbundne Arbejde er imidlertid meget betydeligt og bringer neppe et Udbytte, der staaer i Forhold dertil. Kun eksempelvis er det udført for to mindre Øer nemlig Bornholm og Falster.

En Befolkning fra 500 til 1000 fandtes paa	Bornholm.			Falster.		
	1845	1855	1870	1845	1855	1870
	1,3 Kvml.,	1,3 Kvml.,	» Kvml.	» Kvml.,	» Kvml.,	» Kvml.
- 1000 - 1500	— 2,1	— 2,0	— 0,9	0,3	—	—
- 1500 - 2000	— 3,4	— 2,9	— 3,6	2,2	— 1,8	— 0,1
- 2000 - 2500	— 3,3	— 3,1	— 4,4	3,8	— 3,0	— 1,9
- 2500 - 3000	— »	— 0,8	— 1,2	2,1	— 3,2	— 4,3
- 3000 - 3500	— »	— »	— »	»	— 0,4	— 2,0
- 3500 - 4000	— »	— »	— »	»	— »	— 0,1

handlede som Kjøbstæder. Udesundby er samlet under eet med Frederikssund. Sorø og Skjelskør Landdistrikter ere slaaede sammen med de nævnte to Byer.

Anm. 2. Marstal er regnet med blandt Kjøbstæderne.

Anm. 3. Nørre-Sundby, Løgstør og Silkeborg ere regnede blandt Kjøbstæderne, sidstnævnte dog kun i 1870 og 1855.

Anm. 4. De her anførte Arealer gjælde kun for 1870; de til de tidligere Aar svarende ere noget mindre, eftersom der siden 1855 er indvunden omtrent ¼ Kvadratmil ved Inddæmninger.

Anm. 5. I de tidligere slesvigske Dele, der nu høre til Svendborg, Vejle og Ribe Amter, foretoges Folketællingen i 1803 og ikke i 1801.

Havde man ingen anden Vej til her at bestemme selve Folkemængden, vilde man tilnærmelsesvis kunne erholde den af de nys anførte Tal, nemlig ved approximativt at gaae ud fra, at Middelbefolkningen i hvert Bælte laa midt mellem Befolkningen paa dets Ydergrændser. I de to Tilfælde vilde man da komme til følgende Resultater:

	1845	1855	1870
Bornholm	16975 (17853),	17725 (18862),	20625 (21003),
Falster	18550 (18992),	20000 (21086),	23150 (22786),

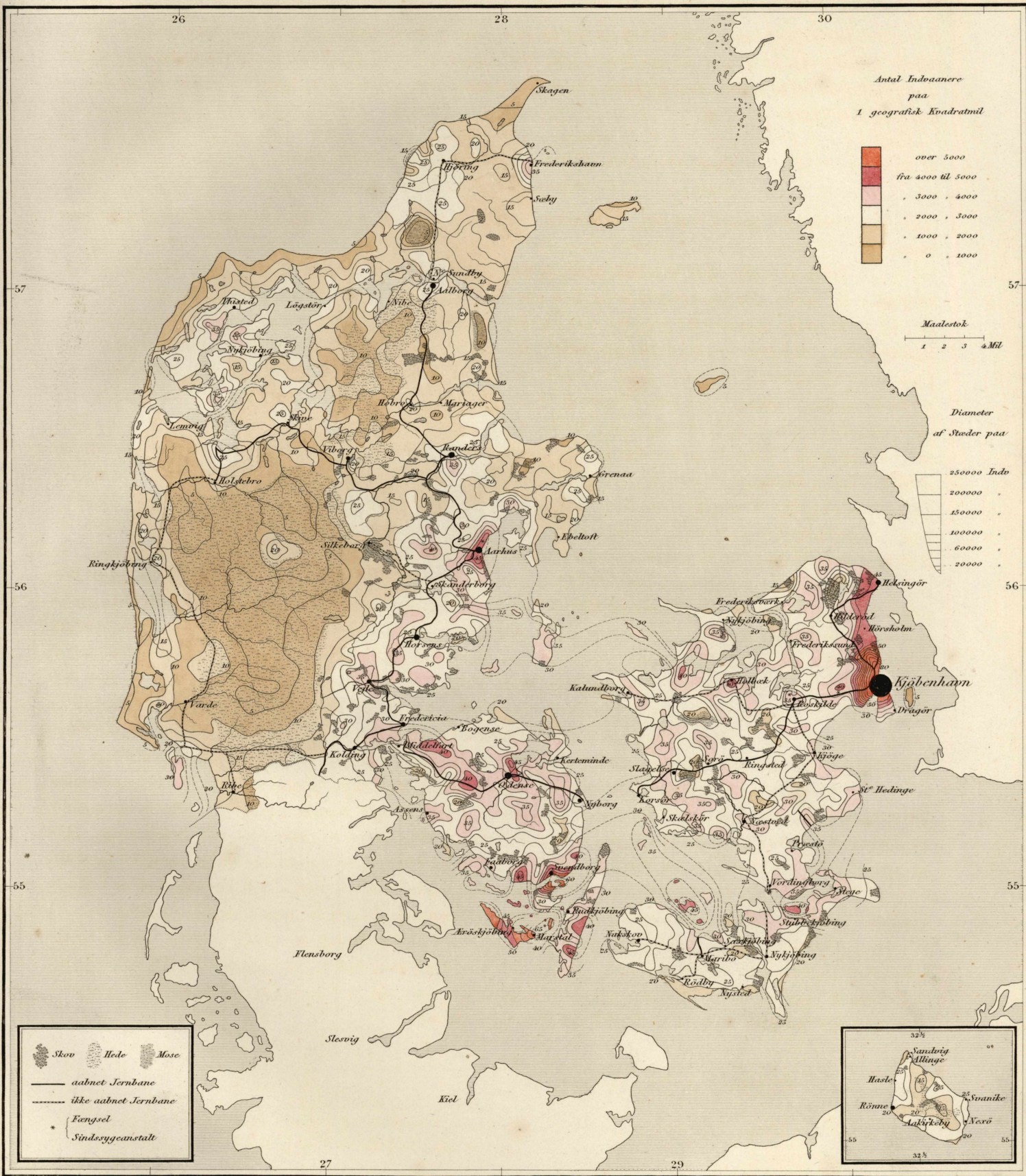
hvor de i Parenthes anførte Tal ere de virkelige Folkemængder, de andre Tal de paa den angivne Maade beregnede.

Inden vi slutte, ville vi endnu kaste et Blik paa Udviklingen i enkelte Egne, som foruden de tidligere omtalte særlig lede Opmærksomheden hen paa sig. En stærk Tilvæxt vil saaledes bemærkes i det vestlige og nordvestlige Sjælland fra Slagelse vest om Aamosen op i Odsherred hen imod Nykjøbing samt syd for Lammefjorden, endvidere nordvest og sydost for Sorø og i de sydlige Egne af Stevns og Faxe Herreder. Paa Fyen voxer Befolkningen stærkt vest for Nyborg og mellem Middelfart og Odense, samt fra denne sidste By nord- og sydpaa, ligesom der ogsaa i Perioden 1855 til 1870 giver sig en livlig Udvikling tilkjende dels tæt ved, dels øst for Assens. I Jylland lægges der Mærke til en stærk Forøgelse af Folkemængden paa Mors og i Thy, syd og sydvest for Thisted; men størst Interesse frembyde dog Hederne. Paa den store ufrugtbare Strækning mellem Viborg, Holstebro, Varde og Sydgrænsen forandres Forholdene ikke i nogen synderlig høj Grad fra 1845 til 1855; den Fremgang, der findes, viser sig tydeligst ved den sydøstlige Side og øst for Ringkjøbing. I Perioden 1855 til 1870 derimod skeer der større Forandringer. Medens der 1855 paa Linjen fra Silkeborg over Herning til Ringkjøbing fandtes store Strækninger med en specifik Befolkning paa mindre end 500, er der 1870 her overalt mere end 500 Indvaanere paa Kvadratmilen, og i selve Hernings Omegn stiger Befolkningstætheden endog op over Landets Middelbefolkning. Mellem Herning og Holstebro er Hedens Bebyggelse ligeledes i glædelig Fremgang. Saaledes er altsaa den store samlede Strækning, der 1855 havde lavere specifik Befolkning end 500, i 1870 bleven delt i tre mindre, en nordøstlig, en nordvestlig og en sydlig, hvori henholdsvis Haderup Sogn (spec. Bef. = 343), Thorsted Sogn (spec. Bef. = 327) og Grinsted Sogn (spec. Bef. = 285) ere længst tilbage. I Hedestrækningen mellem Aalborg, Løgstør, Viborg og Hobro sees Fremgangen tydeligst fra Hobro imod nord og fra Hjarbækbugtens nordlige Fortsættelse mod øst. Denne Hedeegn staaer dog ikke saa langt tilbage som den først omtalte, thi her er der allevegne mere end 500 Indvaanere paa Kvadratmilen.

En Aftagen i Befolkningen vil der ved nøje Undersøgelse kunne paavises talrige Steder; men som oftest viser Tilbagegangens ringe Udstrækning noksom, hvor forsvindende dens Betydning er. Det er da navnlig paa Sjælland, at man vil støde paa Egne, hvor der vil kunne efterspores en, dog ofte kun forbigaaende, Tilbagegang, f. Ex. ved Frederiksværk, 1845 til 1855 syd for Byen, 1855 til 1870 nord for samme, vest for Roskilde i begge Tidsrum, og fra 1855 til 1870 øst for Slagelse, men især øst for Korsør. Sidstnævnte Sted er Tilbagegangen tildels dog kun tilsyneladende, idet Kurvernes forandrede Udseende blandt Andet hidrører fra, at Arealet i Taarnborg Sogn i disse Aar er voxet stærkere end Befolkningen, nemlig derved, at en større Strækning er indvunden ved Inddæmning. Sydøst for Ribe bemærkes ogsaa paa Kaartet for 1870 en betydelig Tilbagegang, som imidlertid ligeledes kun er tilsyneladende, idet den er foraarsaget ved Optagelsen i Kongeriget af svagt befolkede Dele af nogle tidligere slesvigske Sogne.

POPULATIONSKAART over KONGERIGET DANMARK 1870.

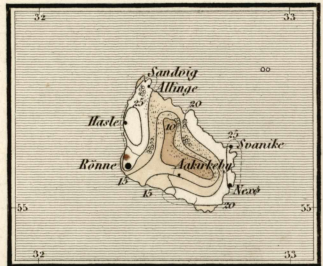

Kjøbenhavn 1874.

Helm sc.

Tallene, hoermed Kurverne ere beskrevne, angive Hundreder af Indvaanere.

POPULATIONS KAART over DET DANSKE MONARKI 1855.

POPULATIONS KAART over DET DANSKE MONARKI 1845.

